

بدانیم ۱

تعریف فعل: کلمه ای است که بر انجام دادن کاری یا روی دادن حالتی در یکی از زمان های « گذشته (ماضی)، حال (مضارع)، آینده (مستقبل) » دلالت می کند.

تعریف فعل ماضی «گذشته»: فعلی است که بر انجام دادن کاری یا روی دادن حالتی در زمان گذشته دلالت می کند.

نکته ۱: قبلاً با فعل ماضی در درس فارسی آشنا شده اید.

صرف شش صیغه فعل ماضی در زبان فارسی:

اول شخص مفرد : **رفتم**
اول شخص جمع : **رفتیم**

دوم شخص مفرد : **رفتی**
دوم شخص جمع : **رفتید**

سوم شخص مفرد : **رفت**
سوم شخص جمع : **رفتند**

فعل ماضی در زبان عربی:

در زبان عربی اشخاص سه دسته هستند مانند زبان فارسی

متکلم: کسی که سخن می گوید. (در زبان فارسی اول شخص)

مخاطب: کسی که با او سخن می گوئیم. (در زبان فارسی دوم شخص)

غایب: کسی که در موردش سخن می گوئیم. (در زبان فارسی سوم شخص)

اول شخص مفرد : **رفتم** **متکلم** اول شخص جمع. : **رفتیم**

دوم شخص مفرد : **رفتی** **مخاطب** دوم شخص جمع. : **رفتید**

سوم شخص مفرد : **رفت** **غایب** سوم شخص جمع. : **رفتند**

اول شخص مفرد :

من رفتم - م

أَنَا ذَهَبْتُ ي

متکلم

اول شخص جمع :

ما رفتیم - مان

نَحْنُ ذَهَبْنَا نا

دوم شخص مفرد :

تو رفتی - ت

أَنْتَ ذَهَبْتَ ك

أَنْتِ ذَهَبْتِ كِ

مخاطب

دوم شخص جمع :

شما رفتید - تان

أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ كُمْ

أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ كُمْ

أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ كُمْ

أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ كُمْ

سوم شخص مفرد :

غایب

سوم شخص جمع :

او رفت - ش

ایشان رفتند - شان

هُوَ ذَهَبَ ، ه

هُمَا ذَهَبَا هُمَا

هِيَ ذَهَبَتْ هَا

هُم ذَهَبُوا هُمْ

هُمَا ذَهَبَتَا هُمَا

هُنَّ ذَهَبْنَ هُنَّ

(سوم شخص مفرد)	رفت	←	ذَهَبَ	۱- مفرد	مذکر
(سوم شخص جمع)	رفتند	←	ذَهَبُوا	۲- مثنی	
(سوم شخص جمع)	رفتند	←	ذَهَبُوا	۳- جمع	

غایب

(سوم شخص مفرد)	رفت	←	ذَهَبَتْ	۴- مفرد	مؤنث
(سوم شخص جمع)	رفتند	←	ذَهَبَتَا	۵- مثنی	
(سوم شخص جمع)	رفتند	←	ذَهَبْنَ	۶- جمع	

(دوم شخص مفرد)

رفتی

ذَهَبْتَ

۷- مفرد

(دوم شخص جمع)

رفتید

ذَهَبْتُمْ

۸- مثنی

(دوم شخص جمع)

رفتید

ذَهَبْتُمْ

۹- جمع

(دوم شخص مفرد)

رفتی

ذَهَبْتِ

۱۰- مفرد

(دوم شخص جمع)

رفتید

ذَهَبْتُمْ

۱۱- مثنی

(دوم شخص جمع)

رفتید

ذَهَبْتُنَّ

۱۲- جمع

مذکر

مخاطب

مؤنث

ذَهَبْتُ ← رفتم (اول شخص مفرد)

۱۳- وحده

ذَهَبْنَا ← رفتیم (اول شخص جمع)

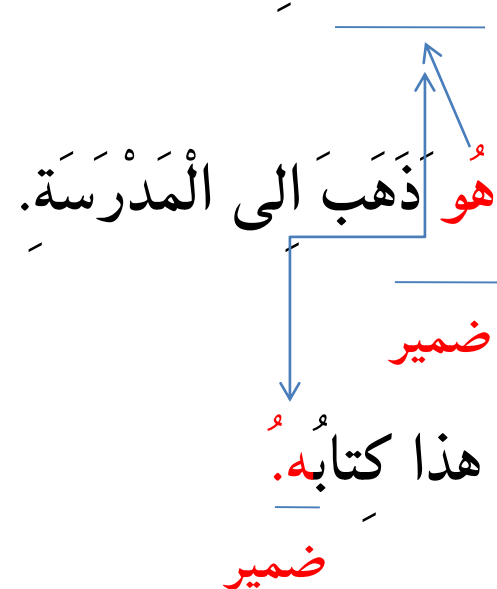
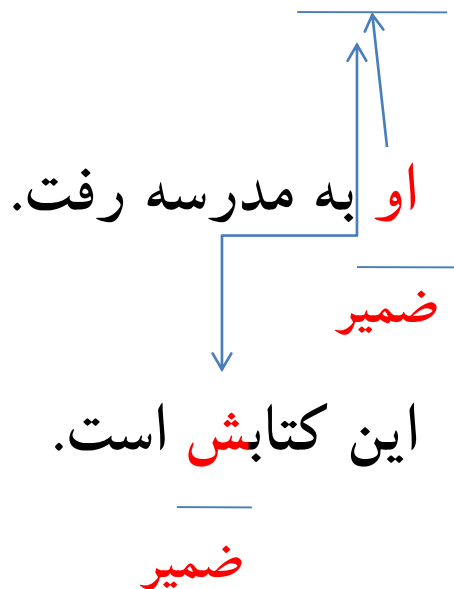
۱۴- مَعَ الْغَيْرِ

متکلم «گوینده»

تعریف ضمیر: ضمیر کلمه ای است که در جمله جانشین اسم می شود و از تکرار اسم جلوگیری می کند. مثال:

محمد دانش آموز است. محمد طالب.

ضمایر در زبان فارسی:

قبلاً با ضمایر در درس فارسی آشنا شده اید.

صرف شش صیغه ضمایر در زبان فارسی:

اول شخص مفرد :	من	ام	اول شخص جمع. :	ما	مان
دوم شخص مفرد :	تو	ات	دوم شخص جمع. :	شما	تان
دوم شخص مفرد :	او	اش	سوم شخص جمع. :	ایشان(آنها)	شان

نکته: در زبان فارسی ضمیر ۶ مورد است زیرا در زبان فارسی (مؤنث و مثنی) وجود ندارد در حالی که در زبان عربی ضمایر ۱۴ مورد هستند.

انواع ضمایر در زبان عربی

۱- ضمایر منفصل (جدا)

ضمایر به دو دسته تقسیم می شوند:

۲- ضمایر متصل (چسبیده ، پیوسته)

۱- ضمیر منفصل (جدا): ضمیری است که به تنهایی می آید و به کلمه ای نمی چسبد.
مثال: هُوَ (او مذکر) لَهَا (او مؤنث) أَنَا (من) / مشترک بین مذکر و مؤنث)

۲- ضمیر متصل (پیوسته): ضمیری است که به تنهایی نمی آید بلکه همیشه به کلمه دیگری از (اسم، فعل، حرف) متصل می شود. مثال

کتابُکَ = کتابُ + کَ (کتاب تو، کتابت) اَیْهَا = اِلی + ها (بسوی او، بسویش)
رَأَيْتَهُ = رَأَيْتُ + هُ (دیدم او را، دیدمش)

هو	←	او	۱- مفرد	مذکر	غایب
هما	←	آن دو - آنها	۲- مثنی		
هم	←	ایشان - آنها	۳- جمع		
هی	←	او	۴- مفرد	مؤنث	
هما	←	آن دو - آنها	۵- مثنی		
هن	←	ایشان - آنها	۶- جمع		

تو ← أنت ٧- مفرد

شما ← أنتما ٨- مثنى

شما ← أنتم ٩- جمع

مذكر

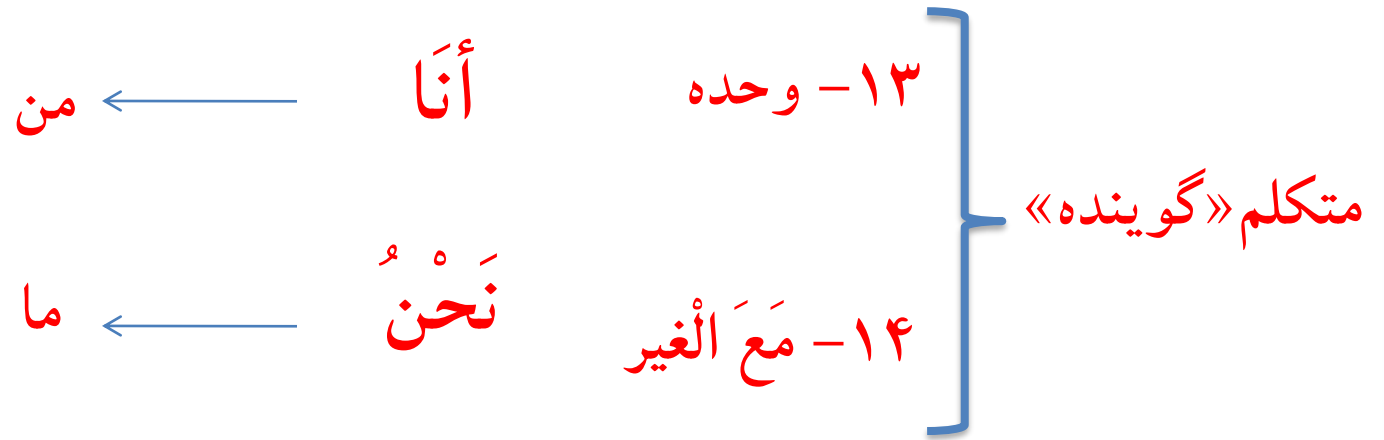
مخاطب

تو ← أنت ١٠- مفرد

شما ← أنتما ١١- مثنى

شما ← أنتم ١٢- جمع

مؤنث

هَ، هِ ← شَش

۱- مفرد

هُمَا ← شَانِ

۲- مثنی

هُم ← شَانِ

۳- جمع

هَا ← شَش

۴- مفرد

هُمَا ← شَانِ

۵- مثنی

هِنَّ ← شَانِ

۶- جمع

مذکر

غایب

مؤنث

كَ ← تَ

٧- مفرد

كُما ← تان

٨- مثنى

كُم ← تان

٩- جمع

مذكر

مخاطب

كِ ← تَ

١٠- مفرد

كِما ← تان

١١- مثنى

كِن ← تان

١٢- جمع

مؤنث

م ←

م ←

ی

نا

۱۳- وحده

۱۴- مع الغیر

متکلم «گوینده»

کاربرد فعل و ضمیر

بدانیم

نکته مهم: صرف فعل ماضی و ضمیر منفصل و ضمیر متصل از درس ۵ تا درس ۱۰ به ترتیب و معادل اول شخص مفرد (من)، دوم شخص مفرد (تو)، سوم شخص مفرد (او) اول شخص جمع (ما)، دوم شخص جمع (شما)، سوم شخص جمع (آنها) در زبان فارسی آموخته خواهد شد.

اول شخص مفرد.	من انجام دادم	أَنَا فَعَلْتُ.	
دوم شخص مفرد.	تو انجام دادی	أَنْتِ فَعَلْتِ. أَنْتِ فَعَلْتِ.	